

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verzoekt het Hof in de onderhavige zaak, het bestreden arrest van het Gerecht volledig te vernietigen, de zaak zelf af te doen door het beroep in de zaken T-454/10 en T-482/11 niet-ontvankelijk en/of ongegrond te verklaren en verzoeksters in eerste aanleg te verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en in de kosten van deze hogere voorziening.

Deze hogere voorziening is ingesteld ten gevolge op de door verzoeksters in eerste aanleg ingestelde beroepen tot nietigverklaring van (i) artikel 52, lid 2 bis, van en bijlage VIII bij verordening (EG) nr. 1580/2007 van de Commissie en (ii) de artikelen 50, lid 3, en 60, lid 7, van verordening nr. 543/2011 van de Commissie.

Verzoeksters in eerste aanleg zijn verwerkers van groenten en fruit die aanvoerden dat bovengenoemde bepalingen indirect financiering door de Unie van bepaalde door producentenorganisaties verrichte verwerkingsactiviteiten toestaan.

Het Gerecht was van oordeel dat de beroepen ontvankelijk waren. Het oordeelde dat het verlenen van steun aan producentenorganisaties waarvan de producten hetzij door de organisatie zelf hetzij door een derde werden verwerkt, neerkwam op het verlenen van steun voor verwerkingsactiviteiten die buiten de werkingssfeer van de integrale-GMO-verordening⁽³⁾ viel. Bovendien was het Gerecht van oordeel dat de Commissie geen steun mocht verlenen die leidde tot ongelijke behandeling ten nadele van de verwerkers die geen lid van een producentenorganisatie zijn, en ten voordele van producentenorganisaties voor zover deze verwerkingsactiviteiten verrichten.

De Commissie betoogt dat het Gerecht bij deze conclusie op drie punten blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting.

Ten eerste voert de Commissie aan dat het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat de beroepen van verzoeksters in eerste aanleg ontvankelijk waren. Volgens de Commissie zijn de betrokken maatregelen regelgevende maatregelen van algemene strekking die uitvoeringsmaatregelen van de lidstaten vergen om rechtsgevolgen te kunnen sorteren. Verder voert de Commissie aan dat het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen verzoeksters in eerste aanleg rechtstreeks raken. Om tot deze conclusie te komen oordeelde het Gerecht dat de situatie van verzoeksters in eerste aanleg dezelfde was als die van concurrenten van een ontvanger van staatssteun. Volgens de Commissie is deze zienswijze van het Gerecht onjuist.

Wat de grond van de zaak betreft, betoogt de Commissie dat het Gerecht de bepalingen van de integrale-GMO-verordening onjuist heeft uitgelegd en in het bijzonder niet naar behoren rekening heeft gehouden met de beoordelingsmarge die de Raad aan de Commissie heeft verleend voor het vaststellen van regels ter uitvoering van de integrale-GMO-verordening.

Ten slotte betoogt de Commissie dat het Gerecht het non-discriminatiebeginsel onjuist heeft uitgelegd door te oordelen dat het ook van toepassing is op regelingen waarbij financiële steun wordt verleend op grond van de integrale-GMO-verordening.

Voor het geval dat het Hof deze hogere voorziening zou afwijzen, verzoekt de Commissie het Hof, krachtens de discretionaire bevoegdheid die artikel 264 VWEU hem verleent, de gevolgen van haar beslissing op te schorten tot 15 oktober van het jaar waarin het arrest zal wijzen. De Commissie vordert een dergelijke opschorting om te verzekeren dat de gevolgen van de beslissing van het Hof op gelijke wijze voor alle producentorganisaties zullen gelden en niet zullen leiden tot ongeoorloofde hardheid voor producentenorganisaties.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1580/2007 van de Commissie van 21 december 2007 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van de verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 van de Raad in de sector groenten en fruit (PB L 350, blz. 1).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft (PB L 157, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale-GMO-verordening) (PB L 299, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 19 augustus 2013 — Andreas Grund als curator in de insolventieprocedure ten aanzien van het vermogen van SR-Tronic GmbH, e.a./Nintendo Co. Ltd. en Nintendo of America Inc.

(Zaak C-458/13)

(2013/C 344/74)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers tot „Revision”: Andreas Grund als curator in de insolventieprocedure ten aanzien van het vermogen van SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler

Verweersters in „Revision”: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

Prejudiciële vraag

Staat artikel 1, lid 2, sub a, van richtlijn 2001/29/EG ⁽¹⁾ in de weg aan de toepassing van een bepaling ter omzetting van artikel 6, lid 2, van richtlijn 2001/29/EG in het nationale recht [in casu § 95a, lid 3, UrhG (Urheberrechtsgesetz — Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte; wet op het auteursrecht en de naburige rechten)], wanneer de betrokken technische voorziening tegelijk zowel werken en ander materiaal als computerprogramma's beschermt?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije) op 19 augustus 2013 — Milica Široká/Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Zaak C-459/13)

(2013/C 344/75)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Milica Široká

Verwerende partij: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 35 van het Handvest van de grondrechten van de Unie in de geest van de Europese rechtstraditie aldus worden uitgelegd dat iedere houder van het door dat artikel verleende recht, ongeacht de volgens de nationale wetgeving en procedures geldende voorwaarden, kan kiezen om al dan niet gebruik te maken van het recht op toegang tot preventieve gezondheidszorg en op medische verzorging, of in die zin dat de justitiabele wegens het openbaar belang dat een hoog niveau van bescherming van de gezondheid van de Europese burger moet zijn gewaarborgd, die keuze niet heeft?
- 2) Moet artikel 168 VWEU, meer in het bijzonder de leden 1 en 4, sub c, aldus worden uitgelegd dat een Europese burger wegens het door de Unie nagestreefde doel, waaronder de preventie van ziekten en aandoeningen bij de mens en het wegnemen van de oorzaken van gevaar voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid, een zogenaamde verplichte inenting niet kan weigeren wanneer hij daardoor de volksgezondheid in gevaar brengt?

- 3) Is de verantwoordelijkheid van de ouders — in de zin van artikel 33 van het Handvest van de grondrechten van de Unie, gelezen in samenhang met artikel 6, lid 3, VEU, betreffende inzonderheid het leidende beginsel van de gemeenschappelijke constitutionele tradities — die zelfstandig zorg verstekken aan hun minderjarig kind, van hogere rang dan het algemene belang van gezondheidsbescherming?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 23 augustus 2013 — Stanley International Betting en Stanleybet Malta/Ministero dell'Economia e delle Finanze en Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Zaak C-463/13)

(2013/C 344/76)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Verwerende partijen: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 49 e.v. en 56 e.v. VWEU en de beginselen die het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest van 16 februari 2012 [gevoegde zaken C-72/10 en C-77/10] heeft geformuleerd, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan de aanbesteding van concessies met een kortere looptijd dan de in het verleden verleende concessies, ingeval deze aanbesteding is uitgeschreven om de gevolgen van de onrechtmatige uitsluiting van een aantal exploitanten van de aanbesteding ongedaan te maken?
- 2) Moeten de artikelen 49 e.v. en 56 e.v. VWEU en de beginselen die het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest van 16 februari 2012 [gevoegde zaken C-72/10 en C-77/10] heeft geformuleerd, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de opvatting dat de verkorte looptijd van de aan te besteden concessies vergeleken met de looptijd van de in het verleden verleende concessies afdoende wordt gerechtvaardigd door de noodzaak het concessiestelsel opnieuw op te zetten door de einddata van de concessies op elkaar af te stemmen?